

РЕШЕНИЕ

№ 1634

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Димитър Гальов**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **285** по описа за **2024** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. С. К. срещу решение от 13.09.2023г. по НАХД № 14415/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 21 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0002860/26.09.2022г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, с което на касатора е наложена глоба в размер на 2000 лв. на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата. Прокурорът намира, че касационната е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав

намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение са изложени мотиви относно преценката на доказателствата, която районният съд е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

С оспореното НП на касатора е наложена глоба за извършено нарушение на член 10, т.2 от Наредба № Н-3/07.04.2009 г. за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт и за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (Наредбата). От фактическа страна районният съд приел, че на 13.07.2022 година около 18.45 часа в [населено място], на „Околоръстен път“ 500 метра след [населено място] с посока на движение пътен възел на на [улица] бил спрял за проверка касаторът, който управлявал влекач „М. А.“, рег. [рег.номер на МПС] и прикачено полуремарке с рег. [рег.номер на МПС], и двете собственост на превозвача „Чико“ООД, който извършва обществен превоз на товари с лиценз за превоз на товари на територията на Република България № 04788, валиден до 05.12.2006 година, с направление на превоза от [населено място] дол до [населено място]. При извършена проверка водачът представил удостоверение за дейности от 17.06.2022 година, което не било подписано от него. Бил съставен АУАН № 325690 от 13.07.2022 година за нарушение на нарушение на член 10, т.2 от Наредбата. От правна страна районният съд приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, издадени в предвидените в член 34 от ЗАНН давностни срокове. Отбелязано е в мотивите на оспореното решение, че съгласно чл. 10, ал.1 от Наредбата водач, който при проверка от контролните органи не може да предостави необходимите тахографски листа, данни от картата на водача, ръчни записи или разпечатки, както се изисква съгласно чл. 34 от Регламент (ЕС) № 165/2014, поради това, че е бил в отпуск по болест, годишен отпуск, отпуск или почивка, управлявал превозно средство, попадащо извън обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006 или АЕТР, извършвал друга работа, а не управление на превозно средство или е бил на разположение, предоставя на контролните органи удостоверение по образец съгласно Решение на Комисията от 12 април 2007 г. относно формуляр във

връзка със социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт (ОВ L 99/2007 г.). Съгласно член 10, ал.2 от същата наредба, удостоверението по ал. 1 се попълва на машина на един от езиците на Общността и се подписва от представител на предприятието и от водача преди началото на пътуването. Към момента на проверката водачът е представил удостоверение, което не е подписано от него.

Районният съд приел, че е неоснователно възражението, че водачът неправилно е санкциониран по член 93, ал.1, т.1 от ЗАвПр, вместо по член 93в, ал.17, т.4 от ЗАвПр, която разпоредба визира хипотезата, когато при проверка от контролните органи водачът не представи документите, които са регистрирали времето на управление, прекъсванията и почивките му през текущия ден, и тези от предходните 28 календарни дни. В случая водачът е представил удостоверението за дейности от 17.06.2022 година, което не било подписано от него. Това не може да бъде приравнено на непредставяне на съответното удостоверение по чл. 10, ал. 1 от Наредба № РД-16-1054/10.10.2008 г. за одобряване на типа на тахографи и тахографски карти и за изискванията, условията и реда за регистрация на лицата, които извършват монтаж, проверка или ремонт на тахографи. Наличието на специален състав на административното нарушение по член 93, ал.1, т.1 от ЗАвПр изключва приложението на санкционната разпоредба на член 105 от ЗАвПр. Нарушението е извършено виновно, като деецът е съзнавал общественоопасния характер на деянието и е целял настъпването на общественоопасните последици. Размерът на административното наказание е съответен на предвиденото в член 93, ал.1, т.1 от ЗАвПр – 2 000 лева. По изложените съображения районният съд приел, че жалбата против НП неоснователна. Съдът в настоящия състав не споделя този извод. Несъмнено, предвид повишената опасност, присъща на транспортната дейност, приложимите спрямо нея правила следва да бъдат стриктно съблюдавани. Наред с това, административното наказване не може да бъде самоцел. Видно от представеното удостоверение за дейности, подписано от страна на предприятието, в него липсва подпис на водача. Последният съгласно текста на формуляра се подписва под изявление, че потвърждава, че в периода от 13 до 17 юни 2022г., не е управлявал превозно средство, попадащо в обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006 или на АЕТР. Изявлението се отнася факти, осъществили се в период, предхождащ както крайната му дата, така и датата на проверката – 13.07.2022г. Предназначението на това изявление е да удостовери съществуването на обстоятелства, при които отпада необходимостта от представяне на тахографски листа, данни от картата на водача, ръчни записи или разпечатки, изискуеми съгласно чл. 34 от Регламент (ЕС) № 165/2014. Ето защо, не е била налице пречка присъстващият на място водач да бъде поканен да подпише изявлението, като потвърди съществуването на посочените обстоятелства. Последните са относими към изясняването на периода, за който водачът не е управлявал превозно средство и съответно, не дължи да представя тахографски листове или карти, които могат да бъдат представяни и след момента на проверката – арг. от чл.91в ЗАвПр. От това следва, че и удостоверението за периодите, за които такива документи не се съставят, следва да бъде налично и при последваща проверка. Ето защо, не може да се приеме, че сама по себе си липсата на подпис на водача върху удостоверение, издадено и подписано от превозвача, е основание за прилагане на административнонаказателна отговорност, съответно – че е налице осъществен фактически състав на нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението, установено в чл.10, ал.2 от

Наредбата. В заключение следва да се отбележи и, че разпоредбата изисква подписи върху удостоверението от две лица – представител на предприятието и от водача преди началото на пътуването. В случай, че един от тези подписи е налице, не може да се приеме, че е изпълнен фактическият състав на соченото нарушение. Обратното би означавало обосноваване на административнонаказателна отговорност чрез разширително тълкуване, което е изрично изключено с разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове.

С оглед изхода на спора и съобразно чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК основателно се явява искането на касатора за възстановяване на направените разноски. Установява се общ размер на последните: общо 1300 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представените договори за правна защита и съдействие. Сумата следва да бъде възстановена от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.3 ЗАвПр.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 13.09.2023г. по НАХД № 14415/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав и вместо него постановява: ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0002860/26.09.2022 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" да заплати на К. С. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 1300 (хиляда и триста) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.